

νά διακρίνωμεν ἀπὸ τοῦ μείου (τοῦ νῦν ἔσως πρῶτον κατὰ ταύτην τὴν πτώσιν γνωρίζομένου,) τὸ κούρειον, ὑποσημαίνων ἅμα τὸ κούρειον τοῦτο ὡς μείζονα θυσίαν διὰ τῶν μειζόνων κατὰ ποιὸν καὶ ποσὸν ἱερωσύνων.

Ἐν δὲ τῷ ἐφεξῆς ἀναγεγραμμένῳ φρατρικῷ ψηφίσματι, τῷ ἐπὶ Φορμίωνος, (396 πρὸ Χρ.) ἀπαντῶσιν οἱ ἄγνωστοι ἡμῖν τέως Δημοτιωνίδαι, ὡς ὄνομα, νομίζω, φρατρίας. Μέχρι τοῦδε ὀνόματα φρατριῶν ἐγνωρίζομεν ἐξ ἐπιγραφῶν τοὺς Ἀχινιάδας (C. I. G. 463), τοὺς Δυαλεῖς (C. I. A. II, 600), τοὺς Θερίκ. . . . (Mittheil. d. d. arch. Inst. II, σ. 186), ἔσως καὶ τοὺς Ζακυάδας (Mittheil. κτλ. IV, σ. 287), δηλαδὴ μόλις τὸ τρίτον τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ

τῶν δώδεκα, ἔσαι λέγονται ὅτι ὑπῆρξαν αἰφρατρίαι.

Ὁ δὲ Δεκελειῶν οἶκος ὁ ἐν στ. λγ'. καὶ μβ'. τί ἄρα γε ἦτο καὶ εἰς ποίαν σχέσιν πρὸς τοὺς Δημοτιωνίδας εὐρίσκετο, καὶ πῶς αὐτὸς φαίνεται ῥυθμίζων τὰ τῆς σκοτεινῆς ὁπωσοῦν ἐφέσεως καὶ διὰ τί ἔχει ἴδιον ἱερέα; καὶ ὁ ναὸς τοῦ φρατρίου Διὸς ποῦ ἄρα γε ἦτο ἱδρυμένος, ἐν Οἴῳ τῷ Δεκελεικῷ, (ὁπόθεν ὁ φρατρίαρχος Παντακλῆς ὁ ἐν στίχ. ιβ'.) ἢ ἐν αὐτῇ τῇ Δεκελείᾳ; τούτων καὶ ἄλλων τινῶν ἔτι ἀπορημάτων, ἃ ἐγείρει τὸ δημοσιευόμενον σήμερον κείμενον, δύναται, νομίζω, ἡ ἔκθεσις νὰ παραλειφθῇ ἐπὶ τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 29 Μαΐου 1883.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Α. ΚΟΥΜΑΝΟΥΔΗΣ.

ΕΠΙΓΡΑΦΑΙ ΕΞ ΕΛΕΥΣΙΝΟΣ.

(Συνέχεια) (1)

5.(44)

ΩΞΕΙΝΘΗΕΙΣΘΕΜΕΤΕΥΚΛΕΑΝΑ
ΚΤΟΡΑΔΗΟΥΣΚΑΙΓΕΝΕΗΝΠΑΤΕ
ΡΩΝΕΥΚΛΕΑΠΡΑΞΑΓΟΡΑΣΗΝΕ
ΤΕΚΕΝΜΕΛΙΤΕΥΣΔΗΜΟΣΤΡΑ
ΤΟΣΗΔΕΦΙΛΙΣΤΗΦΥΝΤΕΣΔΑ
ΔΟΥΧΩΝΑΜΦΟΤΕΡΟΙΤΟΚΕ
ΩΝΑΛΛΑΜΕΚΑΙΠΑΙΔΩΝΚΟΣ
ΜΕΙΧΟΡΟΣΟΙΤΟΠΡΟΜΥΣΤΩΝ
ΑΛΛΩΝΕΝΤΕΛΕΤΑΙΣΣΤΕΜ
ΜΑΚΟΜΑΙΣΙΘΕΣΑΝ

Ἡ Ὁ ξειν[οι] θηεῖσθε μετ' εὐκλεῖ ἀνάκτορα Διοῦς
Καὶ γενεὴν πατέρων εὐκλεῖ Πραξαγόρας,
Ἦν ἔτεκεν Μελιτεὺς Δημόστρατος ἡδὲ Φιλίστη
Φύντες Δαδούχων ἀμφοτέροι τοκέων·
Ἀλλὰ με καὶ παίδων κοσμεῖ χορὸς, οἳ τὸ Προμυστῶν
Ἀλλων ἐν τελεταῖς στέμμα κόμαισι θέσαν.

(1) Ὅρα Ἐφημ. Ἀρχαιολογ. σελ. 1, 1883.

Ἀναγινώσκονται τ' ἀνωτέρω ἐπὶ βάθρου σχεδὸν σῶου (ὑψ. 1,18, πλάτος 0,58, καὶ 0,68, πλάτος 0,56 καὶ 0,68) λίθου πεντελικοῦ. Ἀνω σῶζονται αἱ ὀπαὶ τῆς γομφώσεως· μόνον δὲ αἱ τρεῖς αὐτοῦ πλευραὶ εἶναι λεῖται, ἅς καὶ περιθέει πλούσιος ἀρχιτεκτονικός κόσμος ἄνω καὶ κάτω. Τὸ μέτρον εὐοδοῦται, ὡς βλέπει ὁ ἀναγνώστης, ἂν προστεθῇ ἡ συλλαβὴ οἱ ἐν τῷ Ξεῖνοι, ἧς ἡ παράλειψις ἐν τῷ λίθῳ εἶναι ἀληθῶς παράδοξος. Περὶ τῶν ἐν αὐτῷ ὀνομάτων ἴδε Lenormant Rech. Arch. à Eleusis σελ. 150 καὶ 230.

Τὸ Α ἔχει ποῦ μὲν τόδε τὸ σχῆμα Α ποῦ δὲ τόδε Λ. Ἡ σύνταξις τῶν τελευταίων στίχων πρέπει νὰ ᾔηται «Κοσμεῖ με χορὸς παίδων, οἳ τὸ στέμμα τῶν Προμυστῶν ἔθεσαν κόμαισιν ἄλλων ἐν τελεταῖς» ἢ «Κοσμεῖ με χορὸς παίδων, οἳ τὸ στέμμα τῶν Μυστῶν προῦθεσαν κόμαισιν ἐν τελεταῖς ἄλλων» — πάντοτε, οἳ παῖδες μου εἰσιν ἤδη μυσταγω-

γοί. Προμύσ της· ἡ λέξις δὲν σημειοῦται ἐν τῷ θησαυρῷ τοῦ Ἑρρίκου Στεφάνου·ὡς ἀμφίδολοι δὲ φέρονται καὶ αἱ προμύω, προμυεῖσθαι, προμύησις.

Ἐν ὁμοίῳ πρὸς τὸ ἡμέτερον βᾶθρῳ ὑπάρχει ἐγκεχαραγμένη ἡ ὑπ' ἀριθ. 397 τοῦ C. I. G. ἐπιγραφή, ἐνθα μόνον ἀντὶ ΕΝΕΚΕΝ ἀναγνωστέον ΕΝΕΚΑ, ὡς ὁ λίθος κελεύει καὶ ὁρθῶς ὁ Μουστοξύδης ἐπέστειλε τῷ Βοικχίῳ. Ἀκατάληπτα δὲ μοι εἶναι: ὅσα ἐν C. I. A. III. 680 καὶ ἐν Lernorm. Rech. Arch. σελ. 171 λέγονται, ὅτι δῆθεν εἶχε μετακομισθῇ ὁ λίθος εἰς Ἀθήνας ὑπὸ τοῦ Fauvel καὶ κατὰ τὴν ἐπανάστασιν τοῦ 1821 εἶχεν ἀπολεσθῇ· ὁ Boeckh ἐκφράζεται οὐχὶ σαφῶς περὶ τούτου. Ἀπορὸν δὲ πῶς καὶ τὴν ὑφ' ἡμῶν νῦν τὸ πρῶτον δημοσιευομένην ἐπιγραφὴν, δὲν εἶδεν ὁ Rouqueville. Ἀμφοτέρω τὰ βᾶθρα (τὸ τε ἡμέτερον καὶ τὸ παρὰ Βοικχίῳ) εὐρέθησαν σχεδὸν ταυτοχρόνως (τὴν 10^{ην} καὶ 11^{ην} Σεπτεμβρίου παρελθόντος ἔτους) καὶ πλησίον ἀλλήλων ὑπὸ ἐπίχωσιν μόλις 0,30 - 0,40 Γ.Μ. Ὡσαύτως ἐν ὁμοίῳ τοῖς προειρημένοις βᾶθρῳ (ὑψ. 1,38, πλ. 0,75 καὶ 0,60, πᾶχ. 0,60 καὶ 0,50, ἀρχιτεκτονικὸς κόσμος ἀπλοῦς) ἡ ὑπ' ἀριθ. 379 ἐν τῷ C. I. G. φερομένη ἐπιγραφή, ἀλλ' ὁ χαρακτὴς τὰ μὲν μεῖζονα, τὰ δὲ μικρότερα χαράξας τὰ γράμματα διέταξεν οὕτως, ὥστε νὰ καταλαμβάνωσιν ὁλόκληρον σχεδὸν τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ βᾶθρου, νὰ μὴ μένῃ δὲ ἄλλοῦ μὲν μεῖζον, ἄλλοῦ δὲ ἔλασσον περιθώριον πρὸς τὰ δεξιὰ καὶ ἀριστερά. Σαφῶς δ' ἐν τῷ λίθῳ ἀναγινώσκονται ΘΥΓΑΤΡΟΣ, ΕΠΕΡΩΤΗΜΑ, ΥΙΟΝ, ΔΑΜΙΑΝΟΥ.

6. (47)

ΗΠΟΛΙΣ

Λ. ΜΕΜΜΙΟΝΕΠΙΒΩΜΩΙΘΟΡΙΚΙΟΝ
Τ]ΟΝΑΠΟΔΑΔΟΥΧΩΝΚΑΙΑΡΧΟΝΤΩΝ
ΚΑΙΣΤΡΑΤΗΓΩΝΚΑΙΑΓΩΝΟΘΕΤΩΝ
ΤΟΝΚΑΙΑΥΤΟΝΜΕΤΑΤΩΝΑΛΛΩΝΑΡΧΩΝ
ΚΑΙΛΙΤΟΥΡΓΙΩΝΑΡΞΑΝΤΑΤΗΝΕΠΩ
ΝΥΜΟΝΑΡΧΗΝΚΑΙΣΤΡΑΤΗΓΟΝΕΠΙΤΑ
ΟΠΛΑΚΑΙΕΠΙΜΕΛΗΤΗΝΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΙΑΣ
ΘΕΟΥΑΔΡΙΑΝΟΥΚΑΙΑΓΩΝΟΘΕΤΗΝΤΡΙΣ
ΠΡΕΣΒΕΥΤΗΝΤΕΠΟΛΛΑΚΙΣΠΕΡΙΤΩΝΜΕ
ΓΙΣΤΩΝΕΝΟΙΣΚΑΙΠΕΡΙΓΕΡΟΥΣΙΑΣΜΥΗ
ΣΑΝΤΑΠΑΡΟΝΤΟΣΘΕΟΥΑΔΡΙΑΝΟΥ

ΜΥΗΣΑΝΤΑΘΕΟΝΛΟΥΚΙΟΝΟΥΗΡΟΝ
ΑΡΜΕΝΙΚΟΝΠΑΡΘΙΚΟΝΚΑΙΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑΣ
ΜΑΥΡΗΛΙΟΝΑΝΤΩΝΙΝΟΝΚΑΙΜΑΥΡΗΛΙΟΝ
ΚΟΜΜΟΔΟΝΓΕΡΜΑΝΙΚΟΥΣΣΑΡΜΑΤΙΚΟΥΣ
Λ]ΙΤΟΥΡΓΗΣΑΝΤΑΤΟΙΝΘΕΟΙΝΕΤΕΣΙΝΤΟΝ
.ΑΡΧΙΕΡΕΩΝΤΟΝΦΙΛΟΠΑΤΡΙΝ

Ἡ πόλις

Λ(εύκιον) Μέμμιον ἐπὶ Βωμῷ Θορίκιον, τὸν ἀπὸ Δαδούχων καὶ ἀρχόντων καὶ στρατηγῶν καὶ ἀγωνοθετῶν, τὸν καὶ αὐτὸν μετὰ τῶν ἄλλων ἀρχῶν καὶ λειτουργῶν ἄρξαντα τὴν ἐπώνυμον ἀρχὴν, καὶ στρατηγὸν ἐπὶ τὰ ὅπλα καὶ ἐπιμελητὴν γυμνασιαρχίας Θεοῦ Ἀδριανοῦ καὶ ἀγωνοθέτην τρίς, πρεσβευτὴν τε πολλάκις περὶ τῶν μεγίστων, ἐν οἷς καὶ περὶ γερουσίας, μνήσαντα, παρόντος Θεοῦ Ἀδριανοῦ, μνήσαντα Θεὸν Λούκιον Οὐῆρον Ἀρμενικόν, Παρθικόν καὶ Αὐτοκράτορα Μ(άρκον) Αὐρήλιον Ἀντωνίνον καὶ Μ(άρκον) Αὐρήλιον Κόμμοδον Γερμανικούς, Σαρματικούς, [λε]ιτουργήσαντα τοῖν Θεοῖν ἔτεσιν νς(;) τὸν . ἀρχιερέων τὸν φιλόπατριν.

* Ἀναγινώσκονται τ' ἀνωτέρω ἐπὶ βᾶθρου πεντελικοῦ μαρμάρου ὁμοίου τὸν ἀρχιτεκτονικὸν κόσμον καὶ τὸν ἄλλον τρόπον τῆς κατασκευῆς τοῖς προειρημένοις. Ὑψ. 1,37, πλάτ. 0,67 καὶ 0,83, πᾶχ. τὸ σωζόμενον, διότι ὀπισθεν φαίνεται ὃν τεθραυσμένον, 1,00 Γ.Μ. Στίχ. ἀπόστασις 0,025 γραμμᾶτ. 0,005-0,01 μέγεθος αὐτῶν 0,025. Πρὸ τοῦ Α τοῦ τελευταίου στίχου διακρίνεται γραμμὴ τις ὥσεί λείψανον ἐνὸς Π. Τοῦ προτελευταίου δὲ στίχ. τὸ τελευταῖον γράμμα Ο ἔχει ἐντὸς τὸ Ν, μὴ ὑπάρχοντος πρὸς τὰ δεξιὰ χώρου ἐν τῷ λίθῳ, ὅπως προστεθῇ ἐκεῖ· ὥσαύτως δὲ καὶ τὸ ὄγδοον γράμμα Ω τοῦ τελευταίου στίχου ἔχει ἐντὸς τοῦ τὸ Ν. ἀβλεψίαι αὐται τοῦ χαρακτοῦ· τοῦ αὐτοῦ δὲ ἀμάρτημα ὑπολαμβάνω καὶ τὴν ἐπανάληψιν μνήσαντα ἐν στίχῳ 12^ῳ. Νς ἐξέλαβον ὡς ἀποτελοῦντα ὁμοῦ τὸν ἀριθμὸν 56 καὶ διὰ τὴν ἄνω ἐπ' ἀμφοτέρων ἐνωτικὴν, οὕτως εἰπεῖν, γραμμὴν καὶ διότι μόνον 6 ἐτῶν λειτουργία τοῖν θεοῖν δὲν θά ᾔτό τι μέγα καὶ σπάνιον. Ὁ τιμώμενος ἀνὴρ εἶναι ὅχι ἄγνωστος ὡς ὁ ἐπὶ βωμῷ χρηματίσας (Παράβ. Lenormant Rech. Arch. σελ. 173 - 175) καὶ ὡς ἐπώνυμος ἀρχων (C. I. G. I, 272 Β. καὶ Dumont. Archontes Athéniens, σελ. 94), ἀλλ' ἐκ τοῦ ἡμετέρου λίθου γίνεται φανερόν ὅτι καὶ ἄλλας ἤρξεν ἀρχάς, πολ-

λά δὲ ὑπὲρ τῶν συμπολιτῶν του διεπράξατο πρὸς τοὺς ἰσχυροὺς τῶν χρόνων του πρεσβεύσας πολλάκις περὶ πολλῶν καὶ περὶ Γερουσίας, τῆς ἱερᾶς δηλ. τῆς ἐν Ἐλευσίνι (Παράβ. Lenor. R. Ar. σελ. 137 C. I. G. ἀριθ. 399), ἥς πιθανόν τὸ κύρος νὰ εἶχε κλονισθῇ κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους ἢ καὶ ὅλως καταργηθῇ. Ἄν ἡ μύησις τῶν ὡς μυηθέντων ἐνταῦθα ἀναφερομένων εἶναι καὶ ἄλλοθεν γνωστῇ, ἀγνοῶ. Τὸν . ἀρχιε-

ρέων· εἰμὴ τι ἀμάρτημα τοῦ χαρακτικτοῦ ὑποκρύπτεται ἢ τι ἐξερρύη (ΑΠ; πλείονα τῶν δύο γραμμάτων πρὸ τοῦ Α δὲν χωρεῖ ὁ λίθος) ἢ φράσις μοι εἶναι ἀκατάληπτος. Τὸ βάθρον ἐξεχώσθη τὴν 13^{ην} Σεπτεμβρίου. Φέρει δὲ ἄνω ὁπὰς γομφώσεως οὐχὶ καθ' ὁλοκληρίαν σωζομένης, παθόντος καὶ ἐκεῖ τοῦ λίθου βλάβην.

7.(53)

Ω ΜΥΣΤΑΙ ΤΟΤΕ ΜΕΙΔΕΤΑΝ ΑΚΤΟΡΟΥ ΕΚ ΠΡΟΦΑΝΕΝΤΑ
 ΝΥΞΙΝ ΕΝ ΑΡΓΕΝΑΙΣ ΝΥΝ ΔΕ ΜΕΘΗΜΕΡΙΟΝ
 ΕΚ ΠΡΟΓΟΝΩΝ ΡΗΤΗΡΑ ΛΟΓΟΙΣ ΕΝ ΑΓΩΝΙΟΝ ΑΙΕΙ
 ΤΩΝ ΑΠΟ ΠΑΥΣΑΜΕΝΟΣ ΘΕΣΦΑΤΑ ΝΥΝ ΙΧΩ.
 ΟΥΝΟΜΑ Δ' ΟΣΤΙΣ ΕΓΩ ΜΗ ΔΙΪΞΟΘΕΣΜΟΣ ΕΚΕΙΝΟ
 ΜΥΣΤΙΚΟΣ ΩΧΕΤΑ ΓΩΝΕΙΣ ΑΛΛΑ ΠΟΡΦΥΡΕΗΝ
 ΑΛΛΟΤΑΝΕΙΣ ΜΑΚΑΡΩΝ ΕΛΘΩ ΚΑΙ ΜΟΡΣΙΜΟΝ ΗΜΑΡ
 ΛΕΞΟΥΣΙΝ ΤΟΤΕ ΔΗ ΠΑΝΤΕΣ ΟΣΟΙΣ ΜΕΛΟΜΑΙ
 ΝΥΝ ΗΔΗ ΠΑΙΔΕΣ ΚΛΥΤΟΝ ΟΥΝΟΜΑ ΠΑΤΡΟΣ ΑΡΙΣΤΟΥ
 ΦΑΙΝΟΜΕΝΟΙ Ω ΟΣ ΚΡΥΨΕΝ ΑΛΟΣ ΠΕΛΛ
 ΟΥΤΟΣ ΑΠΟ ΛΛΩΝΙΟΣ ΑΟΙΔΙΜΟΣ ΟΝΦ
 ΣΗΜΑΙΝΕΙ ΜΥΣΤΑΙΣ ΟΥΝΟΜΑ ΠΑΤ
 ΣΥΝΔΕΠΟΣ ΕΙΔΩΝΙ ΦΕΡΩΝ ΥΜΟΣ ΕΥΠΑ

Ἡ μύσται, τότε μ' εἶδεν ἀνακτόρου ἐκ προφανέντα
 Νυξιν ἐν ἀργεναῖς, νῦν δὲ μεθήμεριον
 Ἐκ προγόνων ρητῆρα λόγοις ἐναγώνιον αἰεῖ.
 Τῶν ἀποπαυσάμενος, θέσφατα νῦν ἰχώ.
 Οὐνομα δ' ὅστις ἐγὼ μὴ διΐξοθεσμός ἐκεῖνο
 Μυστικός ὦχετ' ἄγων εἰς ἄλλα πορφυρέην.
 Ἀλλ' ὅταν εἰς μακάρων ἔλθω καὶ μόρσιμον ἡμαρ,
 Λέξουσιν τότε δὴ πάντες ὅσοις μέλομαι.
 Νῦν ἤδη παῖδες κλυτὸν οὐνομα πατρὸς ἀρίστου
 Φαίνομεν, ὃ ζωὸς κρύψεν ἄλως πε....
 Οὗτος Ἀπολλώνιος ἀοίδιμος, ὃν φ.....
 Σημαίνει μύσταις οὐνομα πατ[ρός];
 Σὺν δὲ Ποσειδάωνι φερώνυμος εὐπα.....

Ἀναγινώσκονται τ' ἀνωτέρω ἐπὶ βάθρου κυλινδρικοῦ ἀνεστραμμένου ἐπὶ τῆς ἀσβεστοπλακοκτίστου στρώσεως εὐρεθέντος καὶ κατὰ χώραν ἀφθέντος. Ἰκανὸν αὐτοῦ μέρος πρὸς

τὰ κάτω, κατὰ τὰ δεξιὰ καὶ ὀπισθεν, ἐξέλιπεν.
 Ὑψ. 1,10 διάμετρος 0,80. Ἀρχιτεκτονικὸς κόσμος ἄνω μόνον ἀπλούστατος. Γραμμάτων μέγεθος 0,03. Ἀπόστασις στίχων 0,02. Τῶν πέντε τελευταίων ἀπὸ τῶν ἄλλων 0,07 περίπου. Λίθος πεντελικός. Τὴν συμπλήρωσιν τῶν τελευταίων στίχων ἃς εὗρωσιν ἄλλοι· ἐγὼ ὀφείλω νὰ σημειώσω ὅτι ἄλλος στίχος δὲν ὑπῆρχε κατωτέρω. Ἀπολλώνιος Ποσειδάωνος ἢ Ποσειδωνίου δὲν σημειοῦται ἐν τῷ καταλόγῳ τῶν ἱεροφαντῶν τοῦ Lenormant (Recher. Arch. σελ. 141). Κυροῦται δὲ ὑπὸ τοῦ λίθου τὸ ὑπὸ τοῦ Λουκιανοῦ καὶ ἄλλων λεγόμενον, ὅτι ὁ ἱεροφάντης ἦν ἱερώνυμος, ὠνομάζετο δηλ. τῷ ἀξιώματι αὐτοῦ μόνον καὶ οὐχὶ καὶ τῷ ὀνόματι ζῶν, ἀλλὰ βεβαίως οὐχὶ ἐν τοῖς Ἑλληνικοῖς χρόνοις, ὡς τὸ εἰς ἱεροφάντην Χαιρήτιον ψήφισμα μᾶς διδάσκει (ἴδε κατωτέρω ἀριθ. 10).

8,(54)

ΓΗΡΑΛΕΗΝΨΥΧΗΝΕΠΑΚΜΑΙΩΣΜΑΤΙΓΛΑΥΚΟΣ
ΚΑΙΚΑΛΛΕΙΚΕΡΑΓΑΓΚΡΕΙΤΤΟΝΑΓΩΦΡΟΣΥΝΗΝ
ΟΡΓΙΑΠΑΓΙΝΕΦΑΙΝΕΒΡΟΤΟΙΣΦΑΕΣΙΜΒΡΟΤΑΔΗΟΥΣ
ΕΙΝΑΕΤΕΣΔΕΚΑΤΩΔΗΛΘΕΠΡΟΣΑΘΑΝΑΤΟΥΣ
ΗΚΑΛΟΝΕΚΜΑΚΑΡΩΝΜΥΣΤΗΡΙΟΝΟΥΜΟΝΟΝΕΙΝΑΙ
ΤΟΝΘΑΝΑΤΟΝΘΗΗΤΟΙΣΟΥΚΑΚΟΝΑΛΛΑΓΑΘΟΝ

Γηραλέην ψυχὴν ἐπ' ἀκμαίῳ σώματι Γλαῦκος
Καὶ κάλλει κεράσας κρείττονα σωφροσύνην
Ὅργια πᾶσιν ἔφαινε βροτοῖς φαεσίμβροτα Δηοῦς
Εἴναετές, δεκάτῳ δ' ἦλθε πρὸς ἀθανάτους.
Ἦ καλὸν ἐκ μακάρων μυστήριον, οὐ μόνον εἶναι
Τὸν θάνατον θνητοῖς οὐ κακὸν, ἀλλ' ἀγαθόν.

Ἐπὶ βάθρου κυλινδρικοῦ, οὗ ἐλλείπει σχεδὸν τὸ ἥμισυ. Ὑψος ὁλόκληρον σωζόμενον 0,80, διάμετρος 1,00 Γ. Μ., ὁ λίθος πεντελήσιος· λεία δὲ μόνον ἡ ἐπιφάνεια κατὰ τὸ ἐνεπίγραφον μέρος. Εὐρέθη ἐπίσης (6,50 Γ.Μ. μακρὰν ἀπὸ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 7 βάθρου πρὸς μεσημβρίαν) ἀνεστραμμένον ἐπὶ τῆς ἀσβεστοκτίστου πλακοστρώσεως καὶ ἀφέθη ὡσαύτως κατὰ χώραν· ἐξεχώσθη τὴν 20^{ην} Σεπτεμβρίου. Ὁ ἀπλοῦς αὐτοῦ κατὰ τὰ ἄνω μόνον ἀρχιτεκτονικὸς κόσμος εἶναι κατεστραμμένος σχεδὸν καθ' ὁλοκληρίαν. Ἀπόστασις στίχ. 0,02. Τὸ σχῆμα τῶν γραμμάτων, ἂν δὲν ἀπατῶμαι, δεικνύει τοὺς ἀπὸ τοῦ Γ^{ου} μ. Χ. αἰῶνος καὶ ἐφεξῆς χρόνους. Τὸ Σ ἄπαξ μόνον οὕτω εὐρηταὶ γεγραμμένον. Γλαῦκος τις Ἱεροφάντης μνημονεύεται (Lenor. R. Arch. σελ. 141 καὶ ἐφεξῆς), ἀλλὰ δὲν φαίνεται νὰ ᾔῃαι ὁ αὐτὸς μὲ τὸν ἡμέτερον ἐνταῦθα.

9.(46)

ΙΕΡΟΦΑΝΤΗΣ
ΑΠΟΛΛΙΝΑΡΙΟΣ

Ἱεροφάντης
Ἀπολλινάριος

Ἐπὶ βάθρου κυλινδρικοῦ πεντελησίου λίθου ὀπισθεν τεθραυσμένου· ὁ κατὰ τὰ ἄνω μόνον ἀρχιτεκτονικὸς αὐτοῦ κόσμος ἀπλοῦς καὶ κατὰ τὸ πλεῖστον βεβλαμμένος· ἡ ἐπιφάνειά του οὐχὶ πᾶσα λεία. Ὑψ. 0,75 διάμετρος 1,00. Εὐρέθη ὡσαύτως (τὴν 11^{ην} Σεπτεμβρίου) ἀνεστραμμένον ἐπὶ τῆς ἀσβεστοκτίστου πλακοστρώσεως καὶ ἀφέθη κατὰ χώραν πρὸς βορρᾶν καὶ εἰς ἀπόστασιν 3,60 Γ. Μ. ἀπὸ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 7 βάθρου. Φαίνεται ὅτι τὰ τρία ταῦτα βάθρα μετεχειρίσθησαν οἱ Βυζαντινοὶ ὡς βάσεις κιόνων ἢ ἐν γένει ὡς στηρίγματα κτίσματός τινος ἐκεῖ ἐν τῇ ἔμπροσθεν τῆς Προνάου Στοᾶς αὐλῇ. Ὅσον ἐγὼ οἶδα, τὸ ὄνομα ἀλλαχόθεν δὲν εἶναι γνωστόν. Τούτου δὲ καὶ τοῦ προειρημένου μετὰ θάνατον βεβαίως ἐστήθησαν ἀνδριάντες.

10.(38)

ΘΡΑΞΥΦΩΝΙΕΡΟΚΛΕΙΔΟΥΞΥΠΕΤΑΙΩΝΕΙΠΕΝ
ΕΠΕΙΔΗΟΙΕΡΟΦΑΝΤΗΣΧΑΙΡΗΤΙΟΞΕΥΝΟΥΞΩΝΔΙ
ΑΤΕΛΕΙΤΩΙΓΕΝΕΙΤΩΙΤΕΚΗΡΥΚΩΝΚΑΙΕΥΜΟΛ
ΠΙΔΩΝΚΑΙΛΕΓΕΙΚΑΙΠΡΑΤΤΕΙΟΤΙΑΝΔΥΝΗΤΑΙ
ΑΓΑΘΟΝΥΠΕΡΑΥΤΩΝΚΑΙΤΟΙΞΑΠΟΔΗΜΟΥΞΙΝΕ
ΠΙΤΑΞΕΠΟΝΔΟΦΟΡΙΑΞΔΙΑΤΕΛΕΙΜΕΤΕΥΝΟΙΑΞ
ΑΠΟΓΡΑΦΩΝΤΗΝΕΠΑΓΓΕΛΙΑΝΑΝΑΞΤΡΕΦΕΤΑΙ
ΔΕΚΑΙΕΝΤΕΙΑΡΧΕΙΤΗΞΙΕΡΕΩΞΥΝΗΞΕΥΞΧΗΜΟ
ΝΩΞΑΝΕΓΚΛΗΤΟΝΕΑΥΤΟΝΠΑΡΑΞΚΕΥΑΙΩΝΟΓΩ

ΑΝΟΥΝΚΑΙΤΑΓΕΝΗΦΑΙΝΗΤΑΙΤΙΜΩΝΤΕΞΤΟΥΞ
 ΟΝΤΑΞΕΥΝΟΥΞΤΕΚΑΙΑΞΙΟΥΞΕΑΥΤΩΝΑΓΑΘΕΙ
 ΤΥΧΕΙΔΕΔΟΧΘΑΙΚΗΡΥΞΙΚΑΙΕΥΜΟΛΠΙΔΑΙΞΕΓΑΙΝΕ
 ΞΑΙΤΟΝΙΕΡΟΦΑΝΤΗΝΧΑΙΡΗΤΙΟΝΠΡΟΦΗΤΟΥΕΛΕΥ
 ΞΙΝΙΟΝΚΑΙΞΤΕΦΑΝΩΞΑΙΜΥΡΡΙΝΗΞΞΤΕΦΑΝΩΙΩΞ
 ΠΑΤΡΙΟΝΕΞΤΙΝΑΥΤΩΙΕΥΝΟΙΑΞΕΝΕΚΕΝΗΝΕΧΩΝ
 ΔΙΑΤΕΛΕΙΕΙΞΤΑΓΕΝΗΚΑΙΑΝΑΓΟΡΕΥΕΙΝΤΟΥΤΟΝ
 ΤΟΝΞΤΕΦΑΝΟΝΔΙΟΝΥΞΙΩΝΤΩΙΠΑΤΡΙΩΙΑΓΩΝΙ
 ΕΛΕΥΞΙΝΙΕΝΤΩΙΘΕΑΡΩΙΤΗΞΔΕΑΝΑΓΟΡΕΥΞΕΩΞ
 ΤΟΥΞΤΕΦΑΝΟΥΕΠΙΜΕΛΕΙΞΘΑΙΤΟΥΞΑΡΧΟΝΤΑΞ
 ΤΟΥΞΑΕΙΚΑΘΙΞΤΑΜΕΝΟΥΞΕΞΕΚΑΤΕΡΟΥΤΟΥΓΕΝΟΥΞ
 ΑΝΑΓΡΑΥΑΙΔΕΤΟΔΕΤΟΥΗΦΙΞΜΑΕΝΞΤΗΛΕΙΛΙΘΙΝΕΙ
 ΚΑΙΞΤΗΞΑΙΕΛΕΥΞΙΝΙΕΝΤΕΙΑΥΛΕΙΤΟΥΙΕΡΟΥΤΗΞ
 ΔΕΡΟΗΞΕΩΞΤΗΞΞΤΗΛΗΞΚΑΙΤΗΞΑΝΑΘΕΞΕΩΞΕΠΙ
 ΜΕΛΗΘΗΝΑΙΤΟΥΞΑΡΧΟΝΤΑΞΤΩΝΓΕΝΩΝ

ΚΗΡΥΚΕΞ
 ΚΑΙΕΥΜΟΛΠΙΔΑΙ
 ΤΟΝΙΕΡΟΦΑΝΤΗΝ
 ΧΑΙΡΗΤΙΟΝ
 ΕΛΕΥΞΙΝΙΟΝ

Θρασυφῶν Ἱεροκλείδου Εὐπεταίων εἶπεν.
 Ἐπειδὴ ὁ Ἱεροφάντης Χαιρήτιος εὐνοὺς ὦν δι-
 ατελεῖ τῷ γένει τῷ τε Κηρύκων καὶ Εὐμολ-
 πιδῶν, καὶ λέγει καὶ πράττει ὅτι ἂν δύνηται
 ἀγαθὸν ὑπὲρ αὐτῶν, καὶ τοῖς ἀποδημοῦσιν ἐ-
 πὶ τὰς σπονδοφορίας διατελεῖ μετ' εὐνοίας
 ἀπογράφων τὴν ἐπαγγελίαν, ἀναστρέφεται
 δὲ καὶ ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς ἱερωσύνης εὐσχημῶ-
 νως ἀνέγκλητον ἑαυτὸν παρασκευάζων· ὅπως
 ἂν οὖν καὶ τὰ Γένη φαίνηται τιμῶντες τοὺς
 ὄντας εὐνοὺς τε καὶ ἀξίους ἑαυτῶν, ἀγαθῇ
 τύχῃ, δεδόχθαι Κήρυξι καὶ Εὐμολπίδαις ἐπαινέ-
 σαι τὸν Ἱεροφάντην Χαιρήτιον Προφήτου Ἐλευ-
 σίνιον, καὶ στεφανῶσαι μυρρίνης στεφάνῳ, ὡς
 πατρίον ἐστὶν αὐτῷ, εὐνοίας ἐνεκεν, ἣν ἔχων
 διατελεῖ εἰς τὰ Γένη, καὶ ἀναγορεύειν τοῦτον
 τὸν στέφανον Διονυσίων τῷ πατρίῳ ἀγῶνι
 Ἐλευσῖνι, ἐν τῷ Θεάτρῳ· τῆς δὲ ἀναγορεύσεως
 τοῦ στεφάνου ἐπιμελεῖσθαι τοὺς ἄρχοντας
 τοὺς αἰεὶ καθισταμένους ἐξ ἑκατέρου τοῦ γένους·
 ἀναγράψαι δὲ τόδε τὸ ψήφισμα ἐν στήλῃ λιθίνῃ

καὶ στήσαι Ἐλευσῖνι, ἐν τῇ αὐλῇ τοῦ ἱεροῦ· τῆς
 δὲ ποιήσεως τῆς στήλης καὶ τῆς ἀναθέσεως ἐπι-
 μεληθῆναι τοὺς ἄρχοντας τῶν Γενῶν.

Κήρυκες
 καὶ Εὐμολπίδαι
 τὸν Ἱεροφάντην
 Χαιρήτιον
 Ἐλευσίνιον

Ἀναγινώσκονται τ' ἀνωτέρω μεταγεγραμμένα καὶ
 εἰς τὴν συνήθη γραφὴν ἐπὶ στήλης ὑμηττείου λίθου,
 ὅστις ἐξεχώσθη μετ' ἄλλων δύο ἐνεπιγράφων (τὴν 19
 Αὐγούστου) εἰς ὅχι μέγα βάθος ὑπὸ τὸ σημερινὸν ἔδα-
 φος, ἀνω δὲ τῆς ἀσβεστοπλακοκτίστου στρώ-
 σεως κατὰ τὴν βορειανατολικὴν τῆς Προνάου Στοᾶς
 γωνίαν. Ἄν οἱ Dilettanti, καὶ δι' ἐπιπολαίου σκα-
 φῆς ἡρεύνων τὰ ἐκεῖ, ἤθελον ἐξ ἀπαντος ἀνεύρει καὶ
 τοὺς τρεῖς ἐνεπιγράφους λίθους, ἐν οἷς καὶ τὸν ἡμέ-

τερον, μοναδικὸν ὄντα μέχρι τοῦδε εἰς τὸ εἶδος του. (Lenor. R. Ar. σελ. 141 καὶ ἐφεξῆς). Τῆς στήλης (ὑψος σωζόμενον 0,73, πλάτος 0,45, πάχος 0,10) ἐξέλιπεν ἀρκετὸν μέρος πρὸς τὰ κάτω, ἐβλάβη δὲ καὶ τὸ ἀετωμάτιον αὐτῆς. Ἡ ἐπιγραφή ὅμως περιεσώθη ἡμῖν ἀλύμαντος καὶ ὁ στέφανος τῆς μυρρίνης, ἐν ᾧ εἶναι ἐγκεχαρᾶγμένα τὰ «Κήρυκες καὶ Εὐμολπίδαι κτλ». Καὶ τούτου τοῦ Ἱεροφάντου τὸ ὄνομα δὲν εἶναι ἀλλαχόθεν γνωστὸν, μᾶς διδάσκει δέ, ὡς ἤδη ἐσημειώθη, ὅτι ἐν τοῖς παλαιοτέροις χρόνοις (τότε σχῆμα τῶν γραμμάτων καὶ ἡ ὅλη τοῦ λόγου ὑφὴ μαρτυροῦσιν τοὺς Ἑλληνομακεδονικοὺς χρόνους) ὁ Ἱεροφάντης δὲν ἦτο ἱερώνυμος (παράβ. ἀνωτ. ἀριθ. 7). Σπονδοφορία· ἡ λέξις μὴ ὑπάρχουσα ἐν τοῖς λεξικοῖς κατεχωρίσθη τὸ πρῶτον ἐν τῷ ἄρτι ἐκδοθέντι πονήματι «Συναγωγή λέξεων» τοῦ Σ. Κουμανούδη. Τὸ νόημα αὐτῆς σαφές, φαίνεται δὲ ὅτι εἰς τοὺς σπονδοφοροῦντας (πιθανῶς κατὰ τὰς ἐν ταῖς ἐορταῖς ἐκεχειρίας), ἐκλεγμένους ἴσως μεταξὺ τῶν δύο γενῶν ἢ τοῦ ἐτέρου αὐτῶν, ἀπέγραφεν ὁ Ἱεροφάντης τὴν ἐπαγγελίαν (πα-

ράβ. Bull. d. C. Hell. 1880 σελ. 226), ὁ δὲ ἡμέτερος Χαιρήτιος μετ' εὐνοίας καὶ προθυμίας ἐπραττε τοῦτο. Τῷ γένει τῷ τε Κηρύκων καὶ Εὐμολπίδων· ἐκφρασις καὶ πᾶσι παράδοξος καὶ κατωτέρω ἔτι παραδοξότερα ἢ φράσις πάλαιον αὐτῷ, εἰμὴ ἢ δοτικὴ ἀναφέρεται εἰς αὐτὸν τὸν Ἱεροφάντην· ἀλλαχοῦ τὰ γένη, πρὸς τὰ γένη, τῶν γενῶν κτλ. Θεάτρῳ· ὅτι ὑπῆρχε τοιοῦτον, εἶνε καὶ ἄλλοθεν γνωστὸν· ποῦ ὅμως ἔκειτο εἰσέτι δὲν ἐγνώσθη· ἴσως κατὰ τὴν μεσημβρινὴν πλευρὰν τοῦ λόφου τῆς Ἀκροπόλεως ὅχι πολὺ μακρὰν τοῦ Σαπώνοποιείου, εἰ καὶ λείψανα δὲν φαίνονται περισωθέντα. Ἀναγορεύειν, ἐπιμελεῖσθαι· διαρκῆς ἦτοι ἐπαναλαμβάναν ὡς ἀναγόμενα ἀναγόμενοι στεφάνου, ἂν καὶ ἐν ἐτέρῳ τινὶ περὶ οἰουδήποτε ἄρχοντος ἢ ἄλλως εὐεργέτου ἐν γένει ψηφίσματι εὔρηται, ἀγνοῶ. (Παράβ. καὶ Lenor. R. Ar. ἀριθ. 26 καὶ 47· περὶ δὲ τῆς αὐλῆς τοῦ ἱεροῦ, Πρακτικὰ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας τοῦ 1882).

Ἐν Ἐλευσίνι τῇ 24ῃ Μαΐου 1883.

Δ. ΦΙΛΙΟΣ.

ΕΠΙΓΡΑΦΑΙ

ΕΚ ΤΩΝ ΕΝ ΕΠΙΔΑΥΡΙΑ ἈΝΑΣΚΑΦΩΝ.

(Συνέχεια) (1)

17.

Βάθρον ἐφθαρμένον, ἐν ᾧ ἀναγινώσκεται·

Π Ο Π Λ Ι Λ Ι Ο Ν
Γ Η Γ Λ Ο Ν

Ῥψ. 0,67. πλ. 0,40, πάχ. 0,34.

18.

Ἄτερον ἐν ᾧ ἀναγινώσκεται·

Π Λ Ι Λ Ι Ο
Δ Η Σ Α Ν Ε

¹ Ὅρα Ἐφημ. Ἀρχαιολογ. σελ. 25, 1883.

19-20.

Μέγα περιφερὲς βάθρον ἐκ δύο πλακῶν συγκείμενον, ἐν αἷς αἱ ἐξῆς δύο ἐπιγραφαί·

Α Π Ο Λ Ι Σ Τ Ω Ν Ε Π Ι Δ Α Υ Ρ Ι Ω Ν
Τ Ι Β Ε Ρ Ι Ο Ν Ι Ο Υ Λ Ι Ο Ν Σ Ι Α Ν Θ Ο Υ
Υ Ι Ο Ν Κ Λ Α Υ Δ Ι Α Ν Ο Ν Α Ρ Ε Τ Α Σ
Ε Ν Ε Κ Ε Ν Κ Α Ι Ε Υ Ν Ο Ι Α Σ Τ Α Σ
Ε Ι Σ Α Υ Τ Α Ν

Ἄ πόλις τῶν Ἐπιδαυρίων
Τιβέριον Ἰούλιον Σιάνθου
υἱὸν Κλαυδιανὸν ἀρετᾶς
ἔνεκεν καὶ εὐνοίας τᾶς
εἰς αὐτάν.